

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010678
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010678.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému K. R. a spol., pre zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 09. marca 2021 odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne v neprospech všetkých troch obžalovaných podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2020, sp. zn. 3Tk/2/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2020, sp. zn. 3Tk/2/2020, boli obžalovaný K. R., nar. X.X.XXXX v Q. K., obžalovaný N. N., nar. X.XX.XXXX v X. a obžalovaný W. K., nar. X.X.XXXX v X., uznaní za vinných a to každý z nich zo zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v priebehu nezisteného obdobia roku 2012 sa obžalovaní K. R., N. N. a W. K. spojili za účelom založenia požiaru rodinného domu v obci Q. č. XX, okres N., ktorý mal obžalovaný N. N. v nájme na základe zmluvy o nájme zo dňa 01.01.2012 od obžalovaného K. R., za týmto účelom vytvorili organizovanú skupinu, vopred si naplánovali a rozdelili úlohy medzi sebou, pričom skutok sa odohral tak, že za účelom získania poistného plnenia a teda majetkového prospechu najprv obžalovaný K. R. dňa 28.06.2012 uzatvoril poistnú zmluvu - poistenie Môj domov so spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava okrem iného aj za škody spôsobené požiarom, následne sa už obžalovaní N. N. a K. R. dohodli na podpálení rodinného domu v obci Q. č. XX, okres N., obžalovaný N. N. s touto požiadavkou oslovil obžalovaného W. K., ktorému presne vysvetlil ako má rodinný dom podpáliť, zabezpečil mu kuklu a dve bandasky s benzínom a naftou, ktorým spoločne poliali priestor domu a následne dňa 15.09.2012 okolo 21.00 hod. prišiel obžalovaný W. K. do predmetného domu a zapaľovačom priestory domu zapálil, po založení požiaru z obce Q., okres N. ho odviezol autom do N. D. K. N., následne dňa 17.09.2012 obžalovaný K. R. si v Allianz - Slovenskej poisťovni a.s. Bratislava uplatnil poistné plnenie za škodu spôsobenú požiarom rodinného domu v obci Q. č. XX, okres N., pričom uviedol nepravdivé skutočnosti o príčine požiaru a poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. Bratislava mu bola vyplatená suma v celkovej výške 79.887,11 Eur, v ktorej výške aj vznikla škoda tejto poisťovni.

Za tento trestný čin boli odsúdení nasledovne:

obžalovaný K. R.

Podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu okresný súd ustanovil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. mu okresný súd uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

obžalovaný N. N.

Podľa § 44 Tr. zák. okresný súd upustil u tohto obžalovaného od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1Tk/2/2018 zo dňa 02.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2018, ktorým bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 7,5 (sedem a pol) roka so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. a trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. za súčasného uloženia ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

obžalovaný W. K.

Podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu okresný súd ustanovil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. mu okresný súd uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. okresný súd obžalovanému K. R. uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 79.887,11 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o trestoch u všetkých troch obžalovaných, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote, teda včas, podaným odvolaním napadol prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len prokurátor) v neprospech všetkých troch obžalovaných len pre nesprávnosť označených výrokov o trestoch.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o treste u všetkých troch obžalovaných a to z dôvodu uloženia podmienených trestov odňatia slobody u obžalovaných K. R. a W. K. a z dôvodu upustenia od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného N. N. a neuloženia nepodmienených trestov odňatia slobody tak, ako to bolo navrhované prokurátorom na hlavnom pojednávaní 17.09.2020. Obžalovaným boli uložené tresty v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pričom súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného č. 1 K. R. podľa § 36 písm. n) Tr. zák., neaplikoval u obžalovaných č. 2 N. N. a č. 3 W. K. ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. pri ukladaní trestu a nesprávne a nezákonne aplikoval postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. Priznanie sa obžalovaného č. 1 K. R. a č. 3 W. K. na hlavnom pojednávaní alebo vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. nie je samo osebe napomáhaním pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, navyše obžalovaný č. 2 N. N. už v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní tiež stíhanú trestnú činnosť priznával, ale súd mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. nepriznal. Podľa názoru prokurátora doznanie sa k trestnej činnosti, ako aj vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., je možné u obžalovaných sumárne hodnotiť len ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.. Obžalovaný č. 2 N. N. bol v minulosti, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Trnava

zo dňa 02.07.2018, sp.zn. 1Tk/2/2018 odsúdený pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., obžalovaný č. 3 W. K. bol tiež rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.12.2013, sp.zn. 2T/225/2013 odsúdený pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.. Okresný súd mal u týchto obžalovaných pri ukladaní trestov aplikovať aj ust. § 38 ods. 5 Tr. zák.. Ďalej uviedol, že u obžalovaných neexistujú žiadne mimoriadne pomery, okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. spočívajúce v mimoriadnom znížení trestov, resp. zakladajúce upustenie od uloženia súhrnného trestu. Súd prvého stupňa neuviedol, prečo a z akých dôvodov nebolo možné uložiť trest v zákonnej sadzbe a prečo by práve obžalovaní mali pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie. Mimoriadne znížené tresty uložené v tejto trestnej veci rozhodne nie sú spôsobilé odradiť potenciálnych páchatelov od páchania závažnej trestnej činnosti. Doterajšie opakované odsúdenia najmä obžalovaných č. 1 K. R. a č. 3 W. K. signalizujú, že majú sklony k páchaniu trestnej činnosti, čo charakterizuje osoby obžalovaných, u ktorých uložené tresty nesplnili svoj prevýchočný účel. U obžalovaného č. 2 N. N. neboli splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Záverom uviedol, že uložené tresty obžalovaným sú neprimerané a nezákonné. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil výroky o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaným uloží nasledovné tresty: obžalovanému č. 1 K. R. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zaviazá ho k náhrade spôsobenej škody, obžalovanému č. 2 N. N. zvýšený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu 3 rokov a trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a napokon obžalovanému č. 3 W. K. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný K. R. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora a zhodne aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prostredníctvom svojho obhajcu žiadal, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné aj s poukazom na jeho zlý zdravotný stav a okolnosť, že kolúznu väzbu v prejednávanej trestnej veci vykonával takmer rok.

Obžalovaný N. N. v písomnom vyjadrení zo dňa 09.10.2020 k písomným dôvodom odvolania prokurátora uviedol, že rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu v jeho prípade, považuje za správne a logické, nakoľko on sám skutok oznámil OČTK a pomohol k jeho objasneniu. Poukázal na to, že skutok sa stal ešte v roku 2012 a súd prvého stupňa teda správne uviedol, že v minulosti nebol súdne trestaný. Ďalej uviedol, že aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 44 Tr. zák. považuje za správnu, nakoľko ďalší trest by pre obžalovaného a jeho rodinu bol absolútne likvidačný. Tiež uviedol, že on prvý sa doznal k spáchaniu skutku, čo primälo aj ostatných obžalovaných k doznaniu viny. Okresný súd dostatočne skúmal všetky zákonné podmienky pre upustenie od potrestania. Uviedol, že ku skutku sa priznal z dôvodu, aby ho daná vec neskôr nedobehla a aby mohol začať odznova viesť plnohodnotný život. Uviedol, že súd prvého stupňa správne poukázal na kladné hodnotenie jeho osoby, či už z obce alebo z ústavu na výkon trestu.

K osobe obžalovaného N. N. bola dňa 15.01.2021 doručená správa zo dňa 08.01.2021 od Národnej kriminálnej agentúry, 1. Oddelenia vyšetrovania, Prezídia policajného zboru. V správe sa uvádza, že svedecká výpoveď obžalovaného N. N. vo veci obžalovaného S. L. (ČVS: PPZ-157/NKA-BA1-2019) proti zločineckej skupine bola jednou z prvých výpovedí v danej trestnej veci, ktorá svojim obsahom, podľa názoru vyšetrovateľa policajného zboru, prispieva k objasneniu a ozrejmieniu fungovania a páchania trestnej činnosti obžalovaným S. L., ako čelným predstaviteľom zločineckej skupiny. Svedok N. N. sa sám prihlásil k spolupráci, kde jeho výpoveď bola dobrovoľná a na základe vlastného ohlásenia. V závere správy sa uvádza, že existuje predpoklad, že N. N. bude vypočutý aj v iných konaniach, kde by mohli byť jeho výpovede nápomocné pri objasnení trestnej činnosti. Uvedené skutočnosti boli poskytnuté na žiadosť osoby N. N..

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 07. decembra 2020, vykonal dňa 09. marca 2021 verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného K. R. v súlade s ustanovením § 293 ods. 5, 7 Tr. por. (upovedomenie bolo obžalovanému riadne a včas doručené 08.02.2021, pričom obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody u obžalovaných K. R. a W. K.

a výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného N. N., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval pri ukladaní trestov a pri určení druhu a výmery trestu obžalovaným K. R. a obžalovanému W. K., ako aj pri upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému N. N. v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému K. R. podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. a po znížení jeho hornej hranice o jednu tretinu (trest odňatia slobody na 5 až 10 rokov a 4 mesiace) vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním podmieniene odložený na skúšobnú dobu 4 rokov, spolu aj s uloženou povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a tiež povinnosťou nahradiť poškodenej spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 79.887,11 eur, je trestom primeraným.

Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného N. N., pretože trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1Tk/2/2018 zo dňa 02.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2018, ktorým bol odsúdený podľa § 172 odsek 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) k trestu odňatia slobody vo výmere 7,5 (sedem a pol) roka so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. a trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a za súčasného uloženia ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák., považuje aj odvolací súd taktiež za primerané, pretože citovaný trest odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Rovnako aj trest odňatia slobody uložený obžalovanému W. K. podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom podľa § 223 ods. 4 Tr. zák. a po znížení jeho hornej hranice o jednu tretinu (trest odňatia slobody na 5 až 10 rokov a 4 mesiace) vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním podmieniene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, spolu aj s uloženou povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, je taktiež trestom primeraným.

Uvedené tresty zodpovedajú totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňujú všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložené tresty odňatia slobody v takto stanovenej výmere sú zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmieničeným trestom odňatia slobody uloženým obžalovaným K. R. a W. K. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane vlastníckeho práva najmä vo vzťahu k uzatvoreným poisťným zmluvám a plnením z nich a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustili obžalovaní, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom

tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaných K. R., N. N. a W. K.. Všetci traja obžalovaní sa priznali k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhali tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdili vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U všetkých troch obžalovaných boli teda správne zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. (priznali sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutovali a tiež napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Všetci traja obžalovaní tým, že pred súdom urobili vyhlásenie o vine, podstatne uľahčili súdu dokazovanie ich trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaných bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Okresný súd vzal pri tom správne do úvahy nielen konkrétne okolnosti prípadu, zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutovaný a tiež napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), spôsob konania obžalovaných a pomery obžalovaných, ale aj okolnosť, že od spáchania trestného činu uplynula doba viac ako 8 rokov. Vzhľadom na uvedené bol dostatočne odôvodnený aj záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom v § 223 ods. 4 Tr. zák. i po znížení jeho hornej hranice o jednu tretinu v rozpätí na 5 až 10 rokov a 4 mesiace bolo pre obžalovaných neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda aj trest uložený pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a pri dodržaní podmienok ustanovených v § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. u obžalovaného K. R. vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky a so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním a povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a u obžalovaného W. K. vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky a so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním a povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti bola preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu súdom prvého stupňa správna. Prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by totiž bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda aj trest uložený pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a pri dodržaní podmienok ustanovených v § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák.. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovaným okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje

ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Rovnako dostatočne odôvodnený je aj záver o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného N. N.. Obžalovaný N. N. spáchal teraz posudzovaný trestný čin - zločin poisťovacieho podvodu - v priebehu nezisteného obdobia roku 2012, teda skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne ide o skorší rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2018, sp. zn. 1Tk/2/2018, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2018, sp. zn. 1Tk/2/2018 bol obžalovaný N. N. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm.b), písm.c), písm.d), ods. 2 písm.c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.b), písm.i) Tr.zák. a odsúdený podľa § 172 ods.2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 7,5 (sedem a pol) roka so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. a trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. za súčasného uloženia ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák.. Vzhľadom na povahu spáchaného predmetného zločinu poisťovacieho podvodu, jeho predsa len o niečo menšiu závažnosť vyplývajúcu zo spôsobu jeho spáchania, okolností, tiež vzhľadom na pomery obžalovaného a hodnotenie obžalovaného z miesta bydliska i z výkonu trestu odňatia slobody, ďalej vzhľadom aj na priznanie obžalovaného a úprimné oľutovanie jeho konania, ako i skutočnosť, že svojim vyhlásením o vine napomáhal súdu pri objasňovaní trestného činu a z toho vyplývajúce dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zák., prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, neopomínajúc skutočnosť, že práve jeho príspevom došlo k odhaleniu a preukázaniu trestnej činnosti v tomto konaní, tiež ku skutočnosti vyplývajúcej zo správy k osobe N. N. zo dňa 08.01.2021 od Národnej kriminálnej agentúry, 1. Oddelenia vyšetrovania, Prezídia policajného zboru, z ktorej vyplýva, že v inej trestnej veci prispieva svojimi dobrovoľnými výpoveďami k objasneniu a ozrejmieniu fungovania a páchania inej závažnej trestnej činnosti zločineckou skupinou, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu postupoval správne, keď u obžalovaného N., ktorý v minulosti okrem aktuálne prejednávanej trestnej činnosti nebol súdne trestaný, upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7,5 (sedem a pol) roka uložený obžalovanému skorším rozsudkom, vzhľadom na uvedené dôvody, považoval totiž aj odvolací súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

K prokurátorom namietanému neaplikovaniu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. krajský súd uvádza, že v zmysle uvedeného ustanovenia sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pričom v danom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Je potrebné zdôrazniť, že pod pojmom „opätovne“ treba vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 5 Tr. zák. rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihľadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. V danej trestnej veci nebolo možné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. tak, ako to dôvodil prokurátor vo svojom odvolaní u obžalovaného N. N. a obžalovaného W. K. práve z dôvodu, že u obžalovaného N. N. došlo k spáchaniu zločinu poisťovacieho podvodu, za ktorý je obžalovaný trestne stíhaný v tomto konaní, ešte v roku 2012, teda ešte pred právoplatným rozsudkom, ktorým bol uznaný za vinného za iný zločin a u obžalovaného W. K. je predchádzajúce odsúdenie (rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/225/2013 zo dňa 05.12.2013) zahladené, čo má krajský súd za preukázané z odpisu registra trestov (č. l. 648).

Vecne správne a v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. sú aj výroky o povinnosti obžalovaných K. R. a W. K. podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. je aj výrok o povinnosti obžalovaného K. R. nahradiť poškodenej spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 79.887,11 eur.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov odňatia slobody v neprospech obžalovaných K. R. a W. K., ale ani na zmenu vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného N. N., preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaných K. R., N. N. a W. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.